

Ilmastopolitiikan perustuttava tietoon

HS 27.11.2003

► Metsien sisältämien hiilivarojen tutkimus on joutunut rintamalinjojen väliin luonnonsuojelun ja metsätalouden välisessä taistelussa (muun muassa Risto Sulkavan Vieraskynä HS 14.11.). Osapuolet käyttävät aseinaan osatotuuksia metsien hiilikierrosta.

Ilmasto ja Suomi eivät kuitenkaan hyödy tällaisesta vastakkainasettelusta, vaan enemmänkin tarvitaan sekä metsätalouden että luonnonsuojelun kehittämistä oikean tiedon perusteella.

Maapallon metsät poistavat

hiilidioksidia ilmakehästä tehokkaasti. Niiden merkitys on suurempi kuin Kioton ilmastopimuksessa sovittujen päästörajoitusten.

Sekä Suomessa että EU:ssa tämä nieluvaikutus on pääosin talousmetsissä, missä puuston määrää on kasvatettu tarkoituksellisesti vuosikymmeniä hakkuumahdollisuuksien lisäämiseksi. Samalla metsien puuston ja maaperän hiilivarat sekä hiilensidontakyky ovat kasvaneet jopa kaksinkertaisiksi. Kehitystä voidaan jatkaa vielä pitkälle tulevaisuuteen.

Metsäiset luonnonsuojelualueet voivat myös toimia hiilen nieluina, kuten Risto Sulkava kirjoitti, mutta vanhoissa metsissä erityistä on kuitenkin suuri hehtaarikohmainen hiilivarasto. Hiilivarastot ovat erityisen suuret sademetsissä.

Suurten hiilivarastojen suojelun pitäisi olla tärkeä osa ilmastopolitiikkaa ilmakehän hiilen sidonnan ohella. Kun suojellaan trooppisia metsiä, palvellaan sekä luonnonsuojelun että ilmastopolitiikan päämääriä. Suomessakin met-

siensuojelulle voidaan löytää vastaavia ilmastopoliittisia perusteita. Metsien hiilinielua voidaan vahvistaa pienillä toimilla ja edullisesti, mutta toimet eivät saa perustua summittaisiin mielipiteisiin vaan luotettavaan tutkimukseen.

Pekka Kauppi

professori

Helsingin yliopisto

Alexi Lehtonen

vanhempi tutkija

Metsäntutkimuslaitos

Jari Liski

erikoistutkija

Suomen ympäristökeskus